

Мария Илиева

Горчи ми цигарата

Горчи ми цигарата.
Празен е погледа,
птица ослепяла
в небето,
синьо не виждам.
А слънцето свети,
безжалостно парещо,
като залепени
в очите пендари.
Мисли застинали.
Голи са клоните.
Пусти гнездата на птиците.
Душата тихо ридае...
Малко момиченце,
с жълто чадърче
задъхано тича из парка.
Пепелникът е пълен
със много илюзии.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10145>]